

Prestationshierarki:

Alpin stil: Att klättra från foten av ett berg/bergschrund till toppen i ett svep.

Lättviktsstil: Att etablera maximalt halvdelen av de läger/övernattningsplatser, som används på berget, innan man avslutar i *alpin stil*.

Kapsel-stil: Används främst vid teknisk/artificiell klättring på stora väggar. Introducerades i Himalaya av Boardman och Tasker på Changabang 1976.

Expeditionsstil: Flertalet läger och varierande antal meter fasta rep etableras innan man går mot toppen.

Expeditionsstil med anställda Sherpas/höghöjdsbärare: "Klättrarnas" självständiga förfarande och prestation på berget avtar genom att de anställda utför sysslor, som vi vanligtvis gör själva.

Kommersiell Expeditionsstil/Expedition omgiven av sådana: Ofta installerar betalt arbetskraft delar eller hela upplägget med läger och fasta rep. Detta har givet en blind man och en man med protes på båda benen möjlighet att som "passagerare" nå toppen av Mt Everest.

Solo är att göra leden utan närvaro av andra på leden/i närheten på berget. Ointressant på lågklättertekniska leder. Mest kända är Messners soloklättringar av Nanga Parbats *Diamir face* 1978 och Mt Everest via Nordryggen/Great Coloir/Nordväggen 1980. I modern tid räknas Houses klättring av K7 högt och i år (2010)klättrade Jozef "Dodo" Kopold en tekniskt krävande nytur på Annapurna South (7 219 m).

"Unsupported"/"Self contained" är ett diskutabelt begrepp. Alison Hargreaves klättrade utan att använda syrgas Nordryggen på Everest 1995 utan direkt praktisk hjälp från andra, men självfallet med underlättande förhållande i fråga om vägval och med stegar vid "*Second Step*".

Förstabestigningar av berg har alltid haft största digniteten i fråga om prestation i allmänheten, bland klättrare har stil varit än mer avgörande.

Nyturer på redan klättrade berg har högre rang än att repetera.

Bättre stil är en utveckling i förhållande till tidigare klättringar av en led

Kort sagt:

Om målet är att göra en samtida stor prestation i höga berg, får man intensivt träna in ett brett spektrum av hög klätterteknisk förmåga.

Sedan/parallellt klättrar man självständigt längre turer av stigande klätterteknisk svårighet. För att göra tidsenliga topprestationer (2010) är leder som Eigers klassiska nordväg, Walker-pelaren på Grandes Jorasses och Freney-pelaren på Mont Blanc ganska måttliga mellansteg – där är ett behov av en radikal teknisk överkapacitet.

Prestationssänkande förhållanden:

- Fotspår framför som gjorts av andra (för att spara kraft gavs deltagarna på SKFs Kebkurser instruktioner att gå i fotspår – då finns mer kraft kvar längre fram!).
- Fasta rep uppsatta av andra – ger precis som fotspår ”gratis” vägledning
- Arbete utfört av höghöjdsbärare/sherpas – jämför med att köpa hemtjänst!
- Syrgas (bortsett från medicinskt bruk) – används om man är för handikappad för att anpassa sig till höjden man vill titta ut ifrån, eller handikappad i fråga om tid att acklimatisera sig. Ju högre syrgastryck man använt, desto lägre fysisk prestation. **Observera** Jarle Træs observation, att på Everest omkommer 1,8 % av sherpas på expeditioner som använder syrgas, medan 1,4 % omkommer på expeditioner, som inte använder syrgas.